

Ordføreren for Forslagsstillerne (Valdemar Thomsen): Jeg beklager Indenrigsministerens Stilling til det foreliggende Lovforslag. Det kunde jo være fristende, naar Indenrigsministeren ikke mener, at Rentensættelsen kan foregaa paa den Maade, som vi her har foreslaaet, at stille Indenrigsministeren det Spørgsmaal, hvordan han da mener, at Renten kan sættes ned. Maaske maa jeg have Lov til at minde den højtærede Indenrigsminister om en Udtalelse, han har fremsat paa et Møde — det er for øvrigt fremdraget ved flere Lejligheder her i Tinget, uden at Indenrigsministeren har protesteret, saa jeg maa gaa ud fra, at det forholder sig som tidligere refereret. Da Indenrigsministeren var stillet over for Spørgsmaalet, om Rentens Højde udelukkende rettede sig efter Tilbud og Efterspørgsel, svarede Ministeren: Nej, det gør den ikke, og det gør den navnlig ikke nu, da vi har et lukket Pengemarked. Ministeren tilføjede ved den Lejlighed: Regeringen maa have Herredømme over Rentefoden. Ministeren kritiserede vort Forslag. Nu er det selvfølgelig et fremskredet Tidspunkt, saa det er maaske for meget at forlange af Ministeren, at han skal forklare Tinget, hvordan han kunde tænke sig, at Regeringen skal faa Herredømme over Rentefoden.

I Betragtning af det fremrykkede Tidspunkt skal jeg afstaa fra de Bemærkninger, som jeg ellers vilde finde det rimeligt at fremsætte. Den Omstændighed, at Samlingen aabenbart skal slutte i Løbet af faa Dage, betyder, at selv om Viljen var til Stede, hvad altsaa den højtærede Ministers Udtalelser viser ikke er Tilfældet, vilde det være umuligt at naa et positivt Resultat. Der er ingen af Partiernes Ordførere eller Medlemmer, der har taget Ordet, og det kunde jo tyde paa, at man ikke har fattet Betydningen af det Lovforslag, her foreligger, og jeg skal da nøjes med at henvise til min Forelæggelsestale og til de ret udførlige Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget.

I øvrigt haaber jeg, at Regeringen i de Overvejelser, der er i Gang vedrørende hele Situationen, vil inddrage og tage op til Overvejelse ogsaa det foreliggende Lovforslag. Hvis man ønsker en effektiv Løsning af Vanskelighederne, kommer man nemlig ikke uden om det, her er foreslaaet, en Ordning af Valuta-, Rente- og Skatte-spørgsmaalet.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg skal angaaende det Spørgsmaal, det

ærede Medlem har rettet til mig, henvise til de Udtalelser, der paa dette Omraade foreligger fra mig i Rigsdagstidene; det er for øvrigt citeret tidligere, tror jeg, af det ærede Medlem Hr. Hasle, den 27. Februar i Aar. Det, jeg har udtalt, er, hvad jeg selvfølgelig mener, at man maa regne med, at man navnlig i et lukket Marked gennem Lovgivningen kan øve Indflydelse paa Rentefoden i et Samfund. Selvfølgelig, de Bevægelser, der i Kraft af de almindelige økonomiske Tilstande er i et Samfund, kan paavirkes ved Lovgivning af forskellig Art, de kan modvirkes, de kan fremmes, og det var der Mulighed for i 1933—34 under Konverteringen, men den erhvervsøkonomiske Tilstand i Forbindelse med den almindelige Tendens paa Verdenspengemarkedet er selvfølgelig ogsaa Faktorer, der virker. Det er den besynderlige Forestilling, der eksisterer i visse Kredse, at en Pengepolitik af en bestemt Art kan føres til enhver Tid uden Hensyn til de økonomiske Forhold paa Pengemarkedet, medens den Pengepolitik, der skal føres fra Lovgivningsmagtens Side, dog maa tage Hensyn til Forholdene paa Pengemarkedet paa hvert givet Tidspunkt. Derfor er det ogsaa, Regeringen har henvist til, at det, der nu med Hensyn til Gælds- og Rentespørgsmaalet skal foretages, maa foretages ud fra de Forudsætninger, der nu gælder, paa samme Maade som den Politik, der var tilrettelagt i 1933—34, maatte føres ud fra de Forudsætninger, der da var til Stede.

Smørum: Det af Det frie Folkeparti forelagte Forslag til Lov om Genrejsning af Landbrugets Økonomi og til Afhjælpning af Arbejdsløsheden er jo meget vidtspændende og omfatter mange Problemer. Jeg har i Lovforslagets Bemærkninger set, at man møder med saa prominente Anbefalere som Præsident Roosevelt og det engelske Verdensblad „Times“ samt ledende Nationaløkonomer; men jeg maa sige, at trods disse fine Anbefalere er mit Parti ikke overbevist om, at Kronesænkning er et egnet Krisemiddel.

Der er vel ingen, der vil forlange af mig, at jeg paa denne Tid af Døgnet skal gaa ind i en Forhandling om Lovforslagets Enkeltheder. Det er afvist af Regeringen, og jeg finder ingen Anledning til at optage en Diskussion med Det frie Folkeparti om de mange store og vidtspændende Problemer, der er indeholdt i dette Lovforslag.

Christmas Møller: Jeg har kun begæret Ordet for at sige til det ærede Medlem Hr.